

Ur.broj: I-200/2021

Klasa: 14-02-E-80-16

Zagreb, 29.03.2021.g.

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU**

Posl. br.: St- 83/1999

STEČAJNI DUŽNIK: GLUMINA BANKA d.d. u stečaju

**STEČAJNI VJEROVNIK: HRVATSKA AGENCIJA ZA OSIGURANJE DEPOZITA, Zagreb, Jurišićeva 1,
OIB: 94819327944**

Dana 19.03.2021.g. objavljeno je rješenje Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, posl.br. St-83/1999 od dana 19.03.2021.g. te stečajni vjerovnik protiv istog u otvorenom zakonskom roku izjavljuje slijedeću

Ž A L B U

- **zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja**
- **zbog pogrešne primjene materijalnog prava**

I Pobjanim rješenjem sud je odbio zahtjev skupštine vjerovnika od dana 18.03.2021.g. za razrješenje stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković i imenovanje stečajnog upravitelja odlukom suda.

U obrazloženju rješenja sud je iskazao stajalište da iz stanja spisa proizlazi da, iako je utvrdio određene propusta u radu stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković, ti utvrđeni

propusti nisu od takvog značaja da bi sud smatrao da stečajna upraviteljica ne obavlja svoje dužnosti kvalitetno i ažurno, tj. uspješno, ili da bi smatrao da stečajna upraviteljica nekim svojim radnjama nanosi štetu stečajnim vjerovnicima, a kako to tvrdi stečajni vjerovnik Hrvatska agencija za osiguranje depozita.

Nadalje, sud ne prihvaća zahtjev skupštine vjerovnika za razrješenje stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković jer je utvrdio da utvrđeni propusti stečajne upraviteljice koji se odnose na nepribavljanje suglasnosti Odbora vjerovnika za sklapanje ugovora o zastupanju s novim odvjetničkim društvom, te nepribavljanje suglasnosti za ulaganje izvanrednog pravnog lijeka i ustavne tužbe u predmetu PŽ-2320/2019, nisu propusti koji bi opravdali razrješenje stečajne upraviteljice u ovom stečajnom postupku, tj. činjenicu da je riječ o stečajnom postupku najveće složenosti koji zahtijeva izuzetno veliki angažman imenovane stečajne upraviteljice, te je mišljenje suda da stečajna upraviteljica u ukupnosti svoju dužnost izvršava kvalitetno, ažurno i uspješno, te također vrlo uspješno surađuje s odborom vjerovnika, dok istovremeno sud nalazi da utvrđeni propusti ni u kom slučaju ne proizlaze iz nekakve namjere stečajne upraviteljice da ošteti stečajnu masu ili kojeg stečajnog vjerovnika.

Ovakvom zaključku suda stečajni vjerovnik u cijelosti se protivi smatrajući rješenje suda nezakonitim.

Sud je prilikom donošenja pobijanog rješenja pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i na tako nepravilno utvrđeno činjenično stanje je pogrešno primijenio materijalno pravo pa su time ostvareni i žalbeni razlozi iz članka 353. st. 1. toč. 2. i 3. u vezi članaka 355. i 356. ZPP-a.

Stečajni vjerovnik Hrvatska agencija za osiguranje depozita podnio je temeljem odredbe čl. 38. b. Stečajnog zakona prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju radi razrješenja stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković i imenovanje novog stečajnog upravitelja te predložio da stečajni sud sukladno čl. 38. a Stečajnog zakona sazove skupštinu vjerovnika.

U svome prijedlogu stečajni vjerovnik je istaknuo slijedeće činjenice:

- 1) povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisana odredbom čl. 159. st. 2. t. 4. Stečajnog zakona koja se očituje u činjenici izostanka pribave suglasnosti Odbora vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju za sklapanje ugovora sa Odvjetničkim društvom Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o.

- 2) povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisana odredbom čl. 159. st. 2. t. 3. i t. 4. Stečajnog zakona koja se očituje u činjenici izostanka pribave suglasnosti Odbora vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju za izdavanje nove punomoći odvjetnici Jaki Ćurić za podnošenje prijedloga za dopuštenje ulaganja revizije na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu posl. br. PŽ-2320/19, od dana 10.12.2019.g.
- 3) povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisana odredbom čl. 159. st. 2. t. 3. i t. 4. Stečajnog zakona koja se očituje u činjenici izostanka pribave suglasnosti Odbora vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju za izdavanje nove punomoći odvjetnici Jaki Ćurić za podnošenje ustavne tužbe protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu posl. br. PŽ-2320/19, od dana 10.12.2019.g.
- 4) izostanak primopredaje dužnosti od prethodnog stečajnog upravitelja, neurednost i nepotpunost knjigovodstvene dokumentacije i evidencija, potrebnih analitika i podloga za knjiženje unatoč proteku tri godine od imenovanja na dužnost
- 5) povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisane odredbom čl. 87.a Stečajnog zakona koja se očituje u izostanku osiguranja sredstva iz stečajne mase potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase izdvajanje sredstva potrebnih za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bih ih trebalo namiriti u budućnosti.

Obrazloženje suda kojim otklanja pobrojane povrede kao povrede koje bi opravdavale razrješenje stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković potpuno je nezakonito i proturječno smislu i svrsi povrijeđenih odredba Stečajnog zakona kao i samog stečajnog postupka.

Neprihvatljivo je stajalište suda da unatoč utvrđenom nezakonitom postupanju stečajne upraviteljice isto smatra „prihvatljivim povredama“ i donosi rješenje kojim proglašava zakonitim postupanje koje je očito prethodno utvrdio nezakonitim.

Naime, Stečajni zakon odredbom čl. 159. izrijekom propisuje dužnost stečajnog upravitelja pribaviti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak. Takva se suglasnost osobito traži ako se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti ili se radi rješavanja ili izbjegavanja takve parnice namjerava sklopiti nagodba ili ugovor o izbranom sudu, te ako se namjerava izdati odvjetniku punomoć za zastupanje u upravnom ili sudskom postupku.

Stečajni sud svojim rješenjem potpuno banalizira ne samo odredbu čl. 159. Stečajnog zakona već i same pravne radnje koje su poduzete bez opisane obvezne suglasnosti Odbora

vjerovnika, zanemarujući činjenicu da su upravo te pravne radnje bile od posebne važnosti za stečajni postupak.

Naime, ignoriranje činjenice da se u konkretnom slučaju radi o sudskim postupcima vrijednosti predmeta spora od 1.353.000,00 kn i 506.889.846,64 kn, čime predstavljaju najznačajnije sudske postupke u kojima je stečajni dužnik aktivno legitimiran, dovodi u pitanje stav suda i stečajne upraviteljice da se radi o beznačajnom propustu.

Radi pojašnjenja, stečajni vjerovnik Hrvatska agencija za osiguranje depozita je utvrđen kao vjerovnik III višeg isplatnog reda s tražbinom od 1.353.000,00 kn i to pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu posl. br. PŽ-2320/19, od dana 10.12.2019.g., a kojom presudom je odbijena žalba NLB InterFinanz AG, Zurich, i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-6238/05 od dana 11.10.2006.g.

Stečajni upravitelji u stečajnom postupku Glumina banke d.d. nikada nisu osporili tražbinu stečajnog vjerovnika Hrvatske agencije za osiguranje depozita, a koja se temelji na zakonskom utvrđenju da se isplatom štednih uloga deponenata kreditne institucije nad kojom je otvoren stečajni postupak Agencija svrstava kao vjerovnik III višeg isplatnog reda u takvom stečajnom postupku i to u ukupnom iznosu isplaćenih štednih uloga.

Međutim, stečajna upraviteljica je unatoč gore navedenim činjenicama, te potpuno ignorirajući svoju dužnost pribave suglasnosti Odbora vjerovnika propisane odredbom čl. 159. Stečajnog zakona, dala punomoć odvjetnici Jaki Ćurić za ulaganje izvanrednog pravnog lijeka i ustavne tužbe.

Potpuno je neprihvatljivo obrazloženje stečajne upraviteljice za pokretanje pobrojanih postupaka kojim je opravdala povredu dužnosti propisanu čl. 159. Stečajnog zakona, a to je osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao posljedica oprečnih shvaćanja u sedam donesenih sudskih odluka u istoj pravnoj stvari u periodu od 20 godina.

Naime, u okolnostima nedostatka stečajne mase nije zadatak, smisao niti svrha stečajnog postupka da stečajni dužnik odnosno njegov stečajni upravitelj samovoljno stvara dodatne troškove i to u cilju ujednačavanja sudske prakse, i to bez suglasnosti stečajnih vjerovnika čije navodno interese zastupa.

Također, u okolnostima u kojima niti jedan od stečajnih vjerovnika, osim NLB InterFinanz AG, više nije osporavao tražbinu stečajnog vjerovnika Hrvatske agencije za osiguranje depozita,

postavlja se pitanje čije interese štiti stečajna upraviteljica podnošenjem izvanrednog pravnog lijeka i ustavne tužbe.

Također je neprihvatljiv navod da je izostanak suglasnosti Odbora vjerovnika izričito propisane čl. 159. Stečajnog zakona posljedica prekluzivnosti roka za podnošenje pravnih lijekova jer se u slučaju podnošenja izvanrednog pravnog lijeka radi o roku od čak 30 dana.

Ujedno, stečajna upraviteljica je navela da sukladno potpisanim ugovorima o zastupanju sa odvjetnicima isti fakturiraju 25 % odmah po poduzimanju pravne radnje, a 75 % po naplati od suprotne strane, pa nije jasno kako podnošenjem čak dviju pravnih radnji velike vrijednosti predmeta spora nije nastao trošak stečajnoj masi.

Ako odvjetnica Jaka Ćurić nije za svoje pravne radnje ispostavila račun, onda se upravo ugovor sa tom odvjetnicom ima smatrati najpovoljnijim, a ne onaj zaključen sa Odvjetničkim društvom Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o., kako to tvrdi stečajna upraviteljica.

U odnosu na potonji ugovor, a koji nije sklopljen temeljem propisane potrebne suglasnosti Odbora vjerovnika temeljem čl. 159. Stečajnog zakona, stečajni vjerovnik Hrvatska agencija za osiguranje depozita ponovno ističe da je stečajna upraviteljica Anamarija Ivanković imala odobrenje Odbora vjerovnika zatraži ponude novih odvjetničkih ureda za daljnja zastupanja stečajnog dužnika u postupcima naplate tražbina i unovčenja stečajne mase.

Na predmetnoj sjednici Odbora vjerovnika održanoj dana 21.12.2017.g. stečajna upraviteljica je pod točkom razno navela problematiku predmeta protiv Montmontaža d.d. te u vezi s time i problematiku nepovoljnosti postojećih ugovora o zastupanju.

Slijedom toga, Odbora vjerovnika dao je suglasnost samo za pribavu ponuda novih odvjetničkih ureda.

U svom očitovanju od dana 15.03.2021.g. stečajna upraviteljica je dostavila mail korespondenciju iz koje proizlazi da je obavijestila Odbor vjerovnika da je dala punomoć Odvjetničkom uredu Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o. i to dana 05.01.2018.g. međutim tada nije obavijestila Odbor vjerovnika da je sa navedenim odvjetničkim uredom već sklopila ugovor.

Naime, iz dostavljene mail korespondencije **proizlazi da je ugovor sa navedenim odvjetničkim društvom sklopila još dana 29.12.2017.g. i to dok još nije niti zaprimila ponude ostalih odvjetničkih ureda.**

Ostaje upitno koliko su „hitne i neodgodive“ bile radnje u postupku naplate prema dužniku Montmontaža d.d., a koje je stečajna upraviteljica, koja je ujedno i odvjetnica, nije mogla sama poduzeti radi otklanjanja štete i zbog kojih stečajna upraviteljica nije postupila sukladno odredbi čl. 159. Stečajnog zakona i tražila suglasnost Odbora vjerovnika, niti je pričekala ponude ostalih odvjetničkih ureda.

Slijedom navedenog, navedeni odvjetnički ured je u predmetnom postupku, a bez ikakve suglasnosti Odbora vjerovnika radi naplate potraživanja Glumine banke d.d. u stečaju prema Montmontaži d.d. pokrenuo četiri ovršna postupka što sukladno Odvjetničkoj tarifi predstavlja ukupan trošak od cca 400.000,00 kn koji je predmetni odvjetnički ured naplatio temeljem predmetnog ugovora.

Također, obzirom na ugovorene uvjete o nagradi za rad odvjetnika, predmetni ugovor u konkretnom slučaju nije bio povoljniji od ostalih zaključenih ugovora za stečajnog dužnika pa da bi isti bilo opravdano sklopiti, pa čak i bez suglasnosti Odbora vjerovnika.

Jednako tako, ažurnost stečajne upraviteljice u ovom predmetu nije se nastavila kada je u pitanju parnični postupak koji Glumina banka d.d. u stečaju vodi protiv stečajnog vjerovnika Hrvatske agencije za osiguranje depozita pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. br. P-1705/20 radi isplate iznosa od 506.889.846,64 kn.

Naime, predmetni postupak pokrenut je iz razloga što je tijekom 2010.g. egzistirala pravomoćna presuda po kojoj stečajni vjerovnik Hrvatska agencija za osiguranje depozita nije bila stečajni vjerovnik u predmetnom stečajnom postupku.

Polazeći od toga, raniji stečajni upravitelj Pero Hrkač, ishodio je suglasnosti tri člana Odbora vjerovnika na pokretanje parnice radi isplate zbog stjecanja bez osnove.

Unatoč tome, i raniji stečajni upravitelj tijekom 2013.g., ali i stečajna upraviteljica 2018.g., mijenjaju tužbeni zahtjev na raskid odnosno na utvrđenje ništavosti ugovora sklopljenih između stečajnog dužnika i stečajnog vjerovnika Hrvatske agencije za osiguranje depozita, a što se smatra novom parnicom pokrenutom bez potrebnog odobrenja Odbora vjerovnika sukladno čl. 159. Stečajnog zakona.

Kako se predmetni postupak vodio isključivo jer je pravomoćnom presudom bilo utvrđeno kako Hrvatska agencija za osiguranje depozita nije stečajni vjerovnik, to se bilo kakvo postupanje stečajnog dužnika u predmetnom sudskom postupku imalo raspraviti barem na

Odboru vjerovnika u trenutku pravomoćnosti presude kojom je utvrđena tražbina tog stečajnog vjerovnika.

Time bi stečajna upraviteljica očitovala ažurnost, transparentnost, učinkovitost vođenja stečajnog postupka Glumina banke d.d. u stečaju, a nadasve zakonitost u kontekstu ishođenja potrebnih suglasnosti za pravne radnje od posebne važnosti za stečajni postupak prema čl. 159. Stečajnog zakona.

Isto tako, stečajni sud propušta utvrditi kako se stečajna upraviteljica, preinakom tužbe 2018.g. i traženjem utvrđenja ništavosti ugovora, direktno se protivi odlukama skupštine vjerovnika, odbora vjerovnika i stečajnog suda koji su te ugovore odobrili, a stečajna upraviteljica ih sada želi oglasiti ništavima i to bez ikakve rasprave na Odboru vjerovnika.

Nadalje, pravni interes stečajnog dužnika za vođenje ovog postupka otpao je 2019.g. kada je stečajni vjerovnik Agencija pravomoćno utvrđena kao stečajni vjerovnik, te kako je isti trenutno u redosljedu naplate, jedini je stečajni vjerovnik čiji interes se ovom parnicom može štititi.

Naime, argument da se uspjehom u predmetnom sporu mogu namiriti obveze stečajne mase ne može se prihvatiti jer se time trošak cijelog stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase svaljuju na samo jednog stečajnog vjerovnika Hrvatsku agenciju za osiguranje štednih uloga umjesto na stečajnog upravitelja koji odgovara za štetu vjerovniku stečajne mase koju je ovaj pretrpio zbog neispunjenja obveze stečajne mase preuzete njegovom pravnom radnjom, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme preuzimanja te obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njeno ispunjenje.

Stečajna upraviteljica je podnošenjem prijave o nedostatnosti stečajne mase iz rujna 2018.g. bila svjesna nemogućnosti namirenja obveza stečajne mase, a najkasnije u srpnju 2020.g. kada je postupajući „ažurno i kvalitetno“, nakon gotovo tri godine od stupanja na dužnost, izvršila fiktivne rezervacije u iznosu od cca 80 milijuna kuna, dok je na depozitu suda iznos sredstava stečajne mase iznosio cca 20 milijuna kuna.

Stoga je stečajna upraviteljica postupila protivno čl.87.a. Stečajnog zakona.

Pri tome je apsolutno nezakonito i pogrešno stajalište suda kako opisano postupanje stečajne upraviteljice nije „dovoljno teška povreda“ zakona, „osnažujući“ ga pri tome pozivajući se na nezakonito postupanje ranijeg stečajnog upravitelja.

Samo obveza stečajne mase po pravomoćnoj presudi u korist odvjetnika Smolčića iznosi cca 35 milijuna kuna, pa ta stvarna, a ne samo predvidiva obveza, iznosi više od iznosa sredstava stečajne mase koji se nalaze na depozitu suda.

Ujedno, stečajna upraviteljica je na sudski depozit suda prenijela sva sredstva koje je držala na računima banaka te sada selektivno, a ne po dospelosti, plaća troškove postupka i obveze stečajne mase uz odobrenje suda.

Konačno, potpuno je nelogično obrazloženje suda kojim smatra kvalitetnim i ažurnim, tj. uspješnim obavljanje dužnosti stečajne upravitelja koja preko tri godine nije izvršila primopredaju dužnosti od ranijeg stečajnog upravitelja te da je prije šest mjeseci, opet pod točkom Razno, zatražila Odbor vjerovnika ovlaštenje za angažiranje ovlaštenog revizorskog društva koje bi provelo reviziju poslovanja stečajnog dužnika od otvaranja stečajnog postupka pa do dana izrade, a koja bi obuhvatila priljeve i odljeve sa računa stečajnog dužnika te stanje imovine, odnosno sve druge odgovarajuće stavke sukladno relevantnim propisima iz područja računovodstva i financija.

Odbor vjerovnika je na sjednici od dana 17.09.2020.g. dao suglasnost za pribavu ponuda tri revizorska društva, međutim do danas Odbor vjerovnika već šest mjeseci nije zaprimio pribavljene ponude niti povratnu informaciju iz čega se ne može razaznati ažurnost i uspješnost obavljanja dužnosti stečajne upraviteljice kako to tvrdi sud.

Slijedom svega gore iznesenog stečajni vjerovnik Hrvatska agencija za osiguranje depozita ne može se složiti ni sa tvrdnjom stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske i Končar – Energetike i usluge d.o.o., a koje u obrazloženju rješenja citira sud, kako je stečajna upraviteljica do sada kvalitetno i ažurno obavljala svoju zadaću te da bi imenovanje stečajnog upravitelja određenog automatskim odabirom moglo štetiti skorašnjem okončanju ovog stečajnog postupka jer je upitna stručnost novoodabranog stečajnog upravitelja i njegovo iskustvo u stečajnim postupcima nad bankama koji su posebno složeni i iziskuju posebna znanja.

Naime, u fazi u kojoj je ovaj stečajni postupak nakon 20 godina trajanja, nisu potrebna dodatna znanja i iskustvo stečajnog upravitelja da bi okončao postupak, već stečajni upravitelj koji će se pridržavati odredaba Stečajnog zakona.

Temeljem svega prethodno navedenog prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje, odnosno krivo zaključio kako stečajna upraviteljica nije povrijedila odredbe Stečajnog zakona odnosno da nema osobito važnih razloga za smjenu stečajne upraviteljice s obzirom da je:

1. Stečajna upraviteljica zaključila Ugovor o zastupanju s OD Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o. bez suglasnosti Odbora vjerovnika, a pored toga je prikrivala činjenicu da je prvo zaključila ugovor s navedenim odvjetničkim društvom, a potom tražila druge ponude za zastupanje kako bi prikrila stvarnu namjeru i dogovor o zastupanju upravo s navedenim odvjetničkim društvom kojem unatoč nedostatku sredstava uredno podmiruje i troškove za podneske kojima se dostavlja punomoć u spis
2. Stečajna upraviteljica bez suglasnosti Odbora vjerovnika u lipnju 2018.g. preinačila tužbeni protiv Agencije, što se smatra novom tužbom, a temeljem koje tužbe traži utvrđenje ništavosti svih ugovora koje su Odbor vjerovnika, Skupština vjerovnika i Stečajni sud, pa i Vlada Republike Hrvatske odobrili, a temeljem tih novih činjenica, a ne činjenice da Agencija nije stečajni vjerovnik (za što je dobivena suglasnost Odbora vjerovnika) traži od Agencije povrat 506.889.846,64 kn
3. Stečajna upraviteljica je bez suglasnosti Odbora vjerovnika i bez rasprave s Odborom vjerovnika pokrenula dva postupka (zahtjev za dopuštenje revizije i ustavnu tužbu) u kojima osporava Agenciji status stečajnog vjerovnika iako se radi o zakonskoj činjenici (čl.95.st.3. Zakona o bankama) i unatoč tome što prethodni stečajni upravitelji, a niti drugi stečajni vjerovnici (osim jednog) nisu osporavali taj status Agenciji
4. Stečajna upraviteljica nije osigurala sredstva za predvidive troškove u skladu s čl.87.a. SZ-a za parnicu pod toč.2., ali niti za ostale sudske sporove i to odmah po stupanju na dužnost stečajne upraviteljice (2017.g.), već je to fiktivno učinila tek 3 godine nakon imenovanja (2020.g.) i to u iznosu od cca. 20 milijuna kuna, koliko se nalazi na sudskom depozitu suda, a ne cca 80 milijuna kuna koliko iznose predvidivi troškovi postupka.
5. Stečajna upraviteljica niti tri godine nije izvršila primopredaju dužnosti od ranijeg stečajnog upravitelja
6. Stečajna upraviteljica unatoč jasnoj uputi Odbora vjerovnika, već 6 mjeseci nije dostavila ponude revizorskih kuća koje bi provelo reviziju poslovanja stečajnog dužnika

Slijedom svega navedenog, a kako je stečajna upraviteljica Anamarija Ivanković povrijedila dužnosti stečajnog upravitelja, koje postupanje protivno odredbama Stečajnog zakona je nedvojbeno utvrdio i sud, čime je ujedno u cijelosti narušeno povjerenje u zakonit, pošten i vjerodostojan rad stečajne upraviteljice, predlaže se da sud uvaži žalbu i ukine pobijano rješenje suda.

Dokaz: tužba P-2379/10, podnesak s preinakom tužbe, odluke Skupštine vjerovnika i Odbora vjerovnika

**HRVATSKA AGENCIJA
ZA OSIGURANJE DEPOZITA**

Martina Rodić, dipl. iur.
(po Gen. pun. broj 39 Su-513/14)